

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2204/2016
27.04.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Весне Поповић, председника већа, Лидије Ђукић и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Пријовић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Никола Рашић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2717/2015 од 12.05.2016. године, у седници одржаној 27.04.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2717/2015 од 12.05.2016. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 3245/12 од 23.02.2015. године, ставом првим изреке, дозвољено је преиначење тужбе које је извршила тужилца у поднеску од 01.07.2013. године; ставом другим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев, па је обавезан тужени да тужилци на име накнаде материјалне штете плати 10.281.663,00 динара са законском затезном каматом од 18.06.2013. године до исплате; ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев тужилце у делу којим је тражила да суд обавезе туженог да јој на износ од 10.281.663,00 динара плати законску затезну камату од 08.12.2005. године до 17.06.2013. године, као неоснован; ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужилци накнади трошкове парничног поступка од 488.250,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 2717/2015 од 12.05.2016. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 3245/12 од 23.02.2015. године, у ставу првом изреке и делу става другог изреке, којим је делимично усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужилци на име накнаде материјалне штете плати 10.281.663,00 динара са законском затезном каматом од 23.02.2015. године до исплате; ставом другим изреке преиначена је пресуда Првог основног суда у Београду П 3245/12 од 23.02.2015. године у преосталом делу става другог изреке у односу на законску затезну камату тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев за законску затезну камату од 18.06.2013. године до 23.02.2015. године; ставом трећим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужилце и потврђена пресуда Првог основног суда у

Београду П 3245/12 од 23.02.2015. године, у ставу трећем изреке; ставом четвртим изреке, преиначено је решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу четвртном изреке пресуде Првог основног суда у Београду П 3245/12 од 23.02.2015. године тако што је обавезан тужени да тужиљи на име трошкова парничног поступка плати 543.250,00 динара.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужени је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужиља је доставила одговор на ревизију.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 399. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр.124/04 и 111/09), на чију примену упућује члан 506. став 1. ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. Закона о парничном поступку на коју се у поступку по ревизији пази по службеној дужности. У поступку пред другостепеним судом није учињена битна повреда одредаба парничног поступка на коју се у ревизији указује.

Према утврђеном чињеничном стању, 06.06.2003. године закључен је уговор о регулисању међусобних односа власника и инвеститора објекта у ул. ...бр. ..., кат. парц. ... КО ..., између тужиље као власника и туженог као инвеститора. У уговору је констатовано да је тужиља земљишно књижни власник зк. тела ... под редним бројем ..., ... и ... зк. тела ... под редним бројем ... и аликвотног дела зк. тела ..., све на кат. парц. ... КО ..., уписане у ЗКУЛ ..., са правом коришћења земљишта које се налази у ... у ул. ... број ..., те да је тужиља донела одлуку да инвеститору повери изградњу објекта на предметној катастарској парцели. Предмет уговора је уређење међусобних односа власника и инвеститора поводом рушења и изградње новог објекта, чију ће изградњу одредити урбанистички акт изграђен од стране надлежног органа и у складу са накнадном прибављеном комплетно правно техничком документацијом закључно са решењем о градњи, а инвеститор је у обавези да садашњем власнику одређени стан сагради и преда без икакве доплате од стране власника по систему „кључ у руке“, све на кат. парц. ... КО Уговорачи су се сагласили да инвеститор о свом трошку на кат. парц. ... КО ..., сагради нови стамбени објекат, односно објекат који ће одредити акт о урбанистичким условима, при чему је инвеститор обавезан да власнику након окончања градње објекта на тој локацији и у истом објекту, по основу сувласништва на сада постојећим објектима на кат. парцели ... КО ..., које ће инвеститор порушити ради изградње новог објекта, преда у својину и државину стан површине 50 м², по систему „кључ у руке“, без икакве доплате од стране власника, с тим што ће се спратност и структура стана накнадно одредити анексом. Чланом 3 уговора инвеститор је обавезан да о свом трошку финансира изградњу новог објекта на предметној катастарској парцели као и да о свом трошку прибави правно техничку документацију закључно са решењем о градњи, да након завршетка свих радова инвеститор обави технички пријем објекта и прибави употребну дозволу, све о свом трошку. Чланом 13 Уговора одређено је да ће инвеститор започети са извођењем

радова по добијању акта о градњи, а рок за завршетак извођења радова је 18 месеци од дана добијања истог, односно како се определи актом о градњи. Правноснажним решењем Општине ..., Одељења за комунално стамбене и грађевинске послове од 10.05.2004. године, одобрено је туженом, тужиљи, као и другим лицима, изградња стамбеног објекта спратности П+2 у улици ... број Изградња објекта који има 20 станова, завршена је у децембру 2006. године, када су се станари уселили. Тужени није закључио анекс уговора са тужиљом нити је тужиљи пренео у својину и државину стан од 50 м², по систему „кључ у руке“, без доплате. У ЗКУЛ бр. ..., уписана је кућа број ..., у ул. ..., ближе описана у побијаној пресуди, са правом коришћења катастарске парцеле ... – земљиште без зграде, као сувласништво са ¼ дела ВВ, ГГ, ДД и ЋЋ. За наследнике на сувласничком делу ВВ, оглашени су ГГ, са 2/3 дела и овде тужиља АА на 1/3 дела. За наследника на сувласничком делу ДД оглашена је овде тужиља АА. На основу налаза и мишљења судског вештака од 18.06.2013. године утврђена је тржишна вредност стана површине 50 м² од 90.000 евра, што је динарска противвредност од 10.281.633,00 динара према средњем курсу НБС на дан вештачења.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања правилан је закључак нижестепених судова да је тужени одговоран за материјалну штету коју је проузроковао тужиљи по правилима уговорне одговорности.

По оцени Врховног касационог суда, тужени није испунио уговорну обавезу јер је као уговорач – инвеститор био у обавези да тужиљи преда у својину и државину стан површине 50 м², по систему „кључ у руке“, без икакве доплате од стране власника, с тим што са тужиљом није закључио ни анекс уговора којим би се определила спратност и структура стана. Уговор ствара права и обавезе за уговорне стране што произлази из члана 148. став 1. Закона о облигационим односима, а странке су дужне да изврше своју обавезу и одговорне су за њено испуњење у смислу члана 17. истог закона. Тужиља је као поверилац захтевала испуњење уговорне обавезе и током поступка је тужбу преиначила тражећи накнаду штете због неиспуњења обавезе – предаје у својину и државину стана, површине 50 м². Тужиља је неиспуњењем уговорне обавезе од стране туженог претрпела штету у смислу члана 262. став 1. Закона о облигационим односима јер је туженом као инвеститору, поверавањем изградње објекта на делу својих непокретности фактички пренела своја стварна права на тој имовини, а тужени тужиљи није предао у својину стан, што је била његова уговорна обавеза. У том случају тужиља је због неиспуњења уговорне обавезе од стране туженог претрпела материјалну штету у смислу члана 266. став 1. Закона о облигационим односима у висини од 10.281.633,00 динара, која је утврђена вештачењем. Тужени је у обавези да на утврђени износ плати камату на основу члана 277. став 1. Закона о облигационим односима, с тим што је правилно другостепени суд преиначио првостепену пресуду када је тужиљи досудио камату од дана пресуђења, обзиром на протек времена од извршеног вештачења када је утврђена висина штете.

У ревизији се истиче да је другостепени суд погрешно ценио тужиочев приговор застарелости потраживања указујући на погрешну примену члана 359. став 3. Закона о парничном поступку, са образложењем да овај приговор није могао да буде истакнут у првостепеном поступку, јер је првостепеном пресудом суд одлучио о

преиначењу тужбе. Међутим, ови ревизијски наводи су неосновани јер је тужба преиначена 01.07.2013. године и тужени је до закључења главне расправе пред првостепеним судом могао да истакне материјалноправни приговор застарелости имајући у виду да се упустио у расправљање о главној ствари по преиначеној тужби. Околност што је решење којим је дозвољено преиначење тужбе донето у првостепеној пресуди, није од утицаја на забрану истицања приговора застарелости у жалби, како је то прописано чланом 359. став 3. ЗПП.

Стога су неосновани ревизијски наводи да је побијаном пресудом погрешно примењено материјално право.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа - судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић